

[Elisabeth Arnold]

det er derfor i disse love, at de eventuelle stramninger bør foretages, såfremt man må konstatere, at midlerne ikke er skrappe nok. Byfornyelseslovens målgruppe er derimod de ejendomme, hvor standarden – specielt hvad angår det sundhedsmæssige og brandsikkerheden – er så lav, at det nødvendiggør påbud, men hvor man ikke uden videre kan placere ansvaret hos den nuværende ejer, idet tilstanden snarere skyldes et langt nedslidningsforløb. Derfor er det byfornyelsens filosofi, at det offentlige i disse tilfælde bør yde aktiv støtte til genopretningen.

Der er grund til at holde problemerne med udlejernes misligholdelse af deres forpligtelser ude fra de egentlige byfornyelsesproblemer, og samtidig må det forhindres, at byfornyelsesmidler kan anvendes til at råde bod på eventuelt udlejermisbrug. Fra radikal side bidrager vi gerne til en analyse og afhjælpning af disse problemer under udvalgsarbejdet.

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil gerne takke Det Radikale Venstres og Socialdemokratiets ordførere for de meget konstruktive udtalelser om lovforslaget, ligesom jeg gerne vil takke boligministeren, selv om jeg er uenig i boligministerens grundantagelse om, at en vedtagelse af forslaget afgørende ville forrykke grundlaget for byfornyelsesloven. Men hvis disse problemer kan løses, så forslaget hensigter kan opfyldes ved at arbejde inden for rammerne af byggeloven og loven om midlertidig regulering af boligforholdene, vil vi ikke være utilfredse i SF.

Den gruppe ejendomme, vi taler om her, befinder sig jo i en mærkelig mellemsituation; vi har at gøre med brand- og sundhedsfarlige tilstande, der i vid udstrækning skyldes vedligeholdelsessvigt, men hvor vi er i den situation, at dette svigt ikke er af en så voldsom karakter, at det umiddelbart giver rimelig mulighed for at kondemner ejendommen. Og efter at have kigget på situationen i en række kommuner og set, i hvor få tilfælde der faktisk gives påbud om vedligeholdelse i sådanne situationer, er det vores opfattelse, at mange kommuner holder sig tilbage, fordi man pålægger sig selv en udgift – enten i medfør af byfornyelsesloven eller på anden måde – ved at give et påbud. Det er dette problem, vi søger at løse med forslaget her.

Jeg har forstået på reaktionen fra Folketingets øvrige partier – muligvis med undtagelse af Fremskridtspartiet, der ikke begrundede sin afvisning – at der er interesse for at få gjort noget ved problemet, og jeg har forstået, at regeringspartierne holdning er, at det især er inden for rammerne af byggeloven, vi kan gøre noget. Jeg synes, at vi skal undersøge dette synspunkt nærmere i udvalget, for det er min opfattelse, at det er meget væsentligt at få gjort noget ved disse problemer meget hurtigt. Jeg skal ikke være dramatisk eller hysterisk – og det skal man altid passe på i debatter af denne art – men når vi taler om sundheds- og brandfare, taler vi også om livsvilkårene for nogle mennesker, som vi egentlig ikke kan komme hurtigt nok til undsætning fra Folketingets side.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Den fg. formand (Helge Sander):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om folkeskolen.
(Lovforslag nr. L 270).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte: